

ورشکستگی بیمارستان‌های سوختگی

رئیس جمعیت حمایت از بیماران سوخته (ققنوس) گفت: «هیچ بیمارستان خصوصی ای در ایران بخش سوختگی ندارد چرا که سوختگی متعلق به فقر است، فقط بیمارستان چمران پذیرش بیمار سوخته دارد آن هم به دلیل اینکه وابسته به وزارت دفاع است.» به گزارش ایلنا، محمدجواد فاطمی در آستانه روز ملی پیشگیری از سوختگی گفت: «همه ما در معرض سوختگی هستیم اما بیشتر فقرا درگیر آن می‌شوند، چرا که معمولاً به دلیل فقر از وسایل غیراستاندارد استفاده می‌کنند. یک بخاری غیراستاندارد در یک مدرسه باعث شد ۲۴ کودک بیگانه بسوزند و تا پایان عمر درگیر باشند.» او ادامه داد: «دانشگاه علوم پزشکی ایران فقط بخش سوختگی در تهران دارد. فقط در بیمارستان شهید مطهری، یافت‌آباد و همه بخش‌های سوختگی با مشکلات مواجه هستند و به گفته یکی از وزرای بهداشت حتی یک تخت استاندارد سوختگی در ایران نداریم. بیماران سوخته بعد از درمان، مورد حمایت قرار نمی‌گیرند. سوختگی معضلی است که حرکت بسیار کندی در خصوص آن انجام می‌شود.» براساس اعلام او، طبق آخرین آمار ۱۳۵۰ تخت سوختگی در سراسر کشور ثبت شده‌اند که طبق برآورد وزارت بهداشت در سال ۱۳۹۴ باید ۲۴۰۰ تخت سوختگی وجود داشته باشد. بخش سوختگی زاهدان نیز تعطیل و به بخش کودکان تبدیل شده است و بیماران باید به مشهد بروند. قرار بود تا پایان سال ۲۰۹۴، ۴۵۰ تخت‌آی‌سی یوبی‌کس ویژه سوختگی ایجاد شود اما این بخش هم اکنون در حال حاضر تخت دارد.

گران فروشی در صدر شکایات

سخنگوی سازمان تعزیرات حکومتی گفت: «عمده تخلفات و بیشترین شکایات مردم به ترتیب گران‌فروشی، درج نکردن قیمت، کم‌فروشی و تقلب هستند.» محمدعلی اسفغانی با بیان اینکه در ۸ ماهه ابتدایی امسال، ۲۹ هزار و ۱۰۰ گشت مشترک تعزیرات اعزام شده‌اند، به اینستاگرام گفت: «از این تعداد ۲۰۸ هزار بازرسی از واحدها به عمل آمده است و از مجموع این بازرسی‌ها، ۵۵ هزار و ۴۰۰ واحد متخلف بودند که به تخلفات آنها رسیدگی و حکم صادر شده است.» او ادامه داد: «عمده تخلفات و بیشترین شکایات مردم، ابتدا گران‌فروشی، سپس درج نکردن قیمت، کم‌فروشی و تقلب بوده است.» او ادامه داد: «استان‌های تهران، خراسان رضوی و فارس بیشترین پرونده و شکایات را داشتند و استان‌های ایلام، خراسان شمالی و چهارمحال و بختیاری، کمترین پرونده از تخلفات را داشتند.»

۱/۷ میلیون پلاک مخدوش

معاون عملیات ترافیک پلیس راهور از اجرای طرح برخورد با وسایل نقلیه دارای پلاک مخدوش در سراسر کشور خبر داد و گفت: از زمان اجرای این طرح تاکنون یک میلیون و ۷۰۰ هزار وسیله نقلیه به دلیل مخدوشی پلاک اعمال قانون شده‌اند. حدود ۷۰۰۰ وسیله نقلیه که اقدام‌شان جعل تمعدی بوده، برای رسیدگی به مراجع قضایی معرفی شدند. «به گزارش ایسنا، محمدباقر سلیمی ادامه داد: «پلاک از ارکان اصلی هویت و عامل شناسایی وسایل نقلیه است و هرگونه تغییر در ارقام، رنگ، ابعاد، حروف و پوشاندن پلاک، طبق ماده ۷۲۰ قانون مجازات اسلامی، جرم به‌شمار می‌رود.» سلیمی به رانندگان توصیه کرد تا نسبت به موضوع وسایل نقلیه حساس بوده و مرتکب تخلفات مربوط به مخدوشی پلاک وسیله نقلیه خود نشوند، قطعاً با استفاده از ابزارهای هوشمند، این تخلف را شناسایی و با مرتکبان برخورد خواهد شد.

عکس: امیر خدیوی

«هم‌میهن» در گفت‌وگو با فعالان سازمان‌های مردم‌نهاد و مؤسسه‌های خیریه وضعیت فقر در جامعه ایران را بررسی کرد

فقرا زیاد شدند، خیرین کم

می‌کند. وقتی درآمد خانوار افزایش می‌یابد، خرج بیشتری روی کالاهای بادوام مثل خرید وسایل خانه می‌کنند. وقتی سهم غذا و مسکن خانواده در کل هزینه‌ها بالا می‌رود، ما انتظار داریم آن خانواده فقیرتر شده باشد زیرا سهم بیشتری را خرج غذا و مسکن کرده است. «فاطمه خاوری، فعال اجتماعی، به چشم خود دیده که خانواده‌ها چطور فقیرتر شده‌اند. او می‌گوید که این روزها دیگر کسی از او تقاضای دریافت کتاب نمی‌کند اما در مقابل: «افرادی که برای دریافت به ما مراجعه می‌کنند، برای تأمین اجاره‌خانه با سختی و مشقت روبه‌رو هستند، پیش‌تر آن قشری که به ما رجوع می‌کردند، قشر ضعیف بودند اما الان این مشکل در افراد متوسط‌تر هم وجود دارد، افرادی که می‌خواهند نام و نشانی‌شان محفوظ بماند.» او تصور می‌کند که اجاره‌ها، بسیاری را حاشیه‌نشین کرده و در سبب هزینه خانوادگی بیشتر از هر چیزی خودنمایی می‌کند. سمانه گلاب هم می‌گوید، این روزها بسیاری از مددجویانی که با آن‌ها روبه‌رو شده است، به سمت مسکن بی‌کیفیت‌تر رفته‌اند: «در باره مسکن چیزی که مشاهده می‌شود این است که خانواده‌ها دائم به سمت مسکن بی‌کیفیت‌تر و هم‌خانه‌شدن پیش می‌روند، در بعضی خانواده‌ها می‌دیدیم که فرزند ازدواج کرده، به خانواده برگشته و در فضای کوچکی، همگی باهم زندگی می‌کنند.»

▼ فقرا، فقیرتر شدند

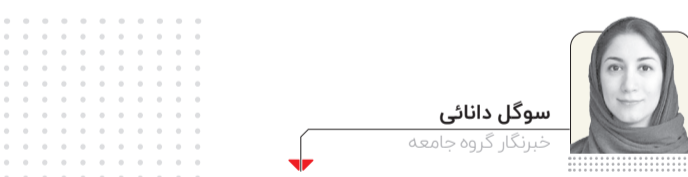
میترا عظیمی و سیمیه شالچی در سال ۹۸ در مطالعه‌ای با عنوان «رانه‌شدن فقر»، روند رانه‌شدن فقر در ایران را در سده‌ها به توجه به چند شاخص: «شاخص نرخ رشد تعداد زنان شاغل»، «نرخ مشارکت اقتصادی زنان»، «شاخص شکاف جنسیتی» و «سهم زنان سرپرست خانوار» بررسی کردند. نتایج پژوهش آن‌ها نشان می‌داد: «نرخ رشد تعداد شاغلان زن در بازه سال‌های ۷۵-۶۵، معادل ۷۸ درصد بوده اما این نرخ در سال‌های ۹۵-۸۵ به ۲۰/۷ درصد کاهش یافته است. همچنین نرخ مشارکت اقتصادی از ۶/۹۸ درصد در سال ۶۵ به ۱۵/۹ درصد در سال ۹۵ افزایش یافته اما این نرخ در مقایسه با کشورهای خاورمیانه نیز از وضعیت مطلوبی برخوردار نیست. در رابطه با شاخص شکاف جنسیتی، در سال ۹۵، سهم مردان از مشاغل مزد و حقوق‌بگیری ۸۲/۷

ایران زیر خط فقر رفته‌اند و نابرابری‌های اجتماعی هم تشدید شده است.» برای بسیاری فقط یک گزینه در اولویت است: معیشت. «خانواده‌های زیادی وجود دارند که با اصرار تماس می‌گیرند و می‌گویند، دنبال وعده غذایی هستند، وضعیت به حدی رسیده که می‌گویند یک وعده شام را به ما کمک کنید. می‌گویند بچه‌های‌شان گرسنه هستند و چیزی برای خوردن ندارند.» دانش دادالفرهی، فعال اجتماعی در مؤسسه خیریه مجتمع یاوران فرهنگ در استان سیستان و بلوچستان است. او می‌گوید که در سال‌های اخیر هر چه تعداد مددجویان بیشتر شده، دست خیرین بسته‌تر شده است: «بسته‌های غذایی را شاید ۱۰ سال پیش می‌شد برای یک خانواده چند نفره با ۱۰ تا ۱۵ هزار تومان تأمین کرد، بسته‌ها شامل روغن، برنج و مرغ بودند و تا یک‌ماه تکاف خانواده را می‌داد، الان همان بسته را با یک میلیون تومان نمی‌توانیم بپندیم.»

سمانه گلاب، فعال اجتماعی است. او روزهای زیادی را در نواحی غرب تهران برای توانمندسازی زنان و کودکان سپری کرده است. او می‌گوید، براساس آنچه از خوداظهاری بسیاری از خانواده‌ها فهمیده، تأمین مواد غذایی پروتئینی کمتر شده و در مواردی حتی به صفر رسیده است: «حالا برای برنج هم به فرزندم می‌دامم اما حالا همین را هم نمی‌توانم تأمین کنم، در حال حاضر این نان است که سبد غذایی بسیاری از خانوارها را پر می‌کند و موادی مثل ماکارونی، دقیق‌تر که بشویم متوجه می‌شویم خیلی‌ها در بحث تأمین غذای کودک و موادی مانند شیر خشک هم به مشکل خورده‌اند.»

▼ خانه‌ای که دیگر خانه نیست

«فقرا مجبورند به دلیل هزینه مسکن، از سایر هزینه‌های خود بکاهند.» این جمله بخش دیگری از گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس درباره ویژگی‌های فقر است: گزاره‌ای که زمستان پارسال، داود سوری، اقتصاددان هم در گفت‌وگو با روزنامه «هم‌میهن»، آن را تأیید کرده بود: «فتار اقتصادی خانواده‌ها تغییر کرده است، با کاهش درآمد، مقدار کالاهای کم‌کاهش کمتر کاهش پیدا

سوگل دانایی

خبرنگار گروه جامعه

مثال موج که به چشم برهم‌زنی دریا را عمیق می‌کند، زیر پای خیلی‌ها هم خالی شده است، آنها هم که هنوز سرشان بالای آب است و نفس می‌کشند، دامن‌شان تر شده است. فقر همین کار را با خانواده‌ها کرده است، زیر پای مسکن خیلی‌ها، مدت‌هاست که خالی شده.

حالا اما وضعیت کمی فرق کرده است. فعالان مؤسسه‌های خیریه و سازمان‌های مردم‌نهاد می‌گویند، اگر قبلاً برای تأمین مسکن فقرا پول جمع می‌کردند، حالا باید برای تأمین بسته‌های غذایی و گاهی برای وعده‌های روزانه، تأمین مالی کنند. آن‌ها در گفت‌وگو با «هم‌میهن» تأکید دارند که تعداد مددجویان بیشتر شده اما در عوض تعداد خیرین و کمک‌های دریافتی‌شان کم است. یکی از آن‌ها می‌گوید: «در شرایط اقتصادی‌ای که طبقه متوسط به خط فقر نزدیک می‌شود، طبیعی است که دایره نیاز، بزرگ‌تر شود و در بهترین حالت حتی اگر دایره حامیان ثابت بماند، با کمبود منابع روبه‌رو می‌شویم.»

«خط فقر متوسط کشوری در سال ۱۴۰۰ به طور سرانه یک میلیون و ۶۸۰ هزار تومان بود که این عدد برای یک خانواده چهار نفره، ۴ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان می‌شد.» این خلاصه‌ای از گزارش خردادماه مرکز پژوهش‌های مجلس بود: گزارشی که می‌گفت در سال ۱۴۰۰ حدود ۳۰/۴ درصد جمعیت ایران زیر خط فقر مطلق بودند. برای خیلی از مردم اما این اعداد دیگر اهمیتی ندارد، بسیاری ممکن است صحبت‌های جامعه‌شناسان و اقتصاددان‌ها را هم نشنیده باشند، مثلاً ندانند که رضا امیدی، جامعه‌شناس حوزه فقر به‌تازگی گفته است: «در سال‌های ۲۰۲۰-۲۰۱۱ جمعیت زیر خط فقر مطلق از حدود ۲۰ درصد به ۲۸/۱ درصد رسیده و ۴۰ درصد خانوارها نیز در معرض افتادن به زیر خط فقر هستند. در این دوره ۱۰ میلیون نفر دیگر از جمعیت

فاطمه دانشور
مدیر عامل مؤسسه
خیریه مهر آفرین:
پیش‌تر مناطق شوش
و هرنندی، آسیب‌دیده
شناخته می‌شدند اما
الان افراد کارتن‌خواب
هم دیگر به دلیل
هزینه‌هایی می‌توانند
در شوش و هرنندی
خانه‌دار شوند. مثلاً
شوش برای‌شان
منطقه مرهقی به‌شمار
می‌رود و در مناطقی
در اطراف شهر
ساکن شدند